suure wiina korjas. Kaupmees-mõtelnu ag
nuuwaga, et sara nättä, mis ka kull minu
nende laewa purruse tege, nes kulles otsa pist
wõi. Mees temma aga laewa pindest suure
piimi ja sellen külä poisikeste käest suure hulga
kasse korjas. Aga külä poisikse ei joole wiina
änäsi ilma rahata kasse toomi ja mies-lännu
kaupmehe mann jälle raha otsma. Kaupmies
ka anden wil raha ja ütelnu esi: et sara nättä
mis ka wii mäde ini wällä tege. Nüüd os
mies jälle kasse, mansen edi melt 2. ja 3. kossikut
ja wiimäde ka wkosi kut täüsist. Saranne nii
kasse täüs; sis lännu mies jälle kaupmehe
mann raha otsma. Sarann ka kaupmehe
käest jälle raha ja lasken üte suure laewa
tettä ja laskin kassi laewa ja wiinu kassi
laewage sinna maale, nu kasse sugust ei
joole olla aga kull pallu hiiri. Perrast pennikoorma
linnast ka weten jätten mies laewa paigal merre
ja wõtten üte paari kasse ja lännu esi nende ga
linna. Sinnu ütle kõrtsi sissi ja kõrtsimies-
nännu et nawest wõõras maa mies ollu ja ne

nüü: „Kas te tiiade, mudas neid hiiri ärä
sara kaote; nänken esi hiirte pääle, kellest
kõrtsi põrmadu ja laudi kuhisnu? Mies
ütelnu: miks mitte, kas teil seda rohi ei
joole, meil om sante keisre, kes neid surmaw.
Mull om neid keisrid pirle ütts paar mann
kah. Kõrtsimies osten selle paari ärä ja
maksen kolm sada rubelt paarist, esi wii
nüü aga linna pääle, et hiirte keisre laewa
om tullu. Ku sis linna rahwas kokku
tullu, sis ostet kik si laewa täüs kasse
ärä, ja mies saanu arutu pallu raha.
Ollu aga kimbus, kudas raha kodu wiiä
sara, sest temmä nodu linnast ollu ka pallu
tõisi kaupmehi sääl kaupa otsmen ja
ni oles tall tii pääl raha käest ärä riisun.
Wiimäde tullu mehel ometigi hää mõte
ja wahetten raha kullas ja lasken telliskiwi
kõrine tettä ja nii kuld muna sinna sis
si panna, mõne sisse kaits ja kolm kuld
muna ja suure hulga jätten peris ilma.
Nindasaarn temmä laewal paras kerge
koorma pääle, aga tõistel ollu raske koorma